

Urząd Marszałkowski
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Panie Przewodniczący, Panie i Panowie Radni,
Ekscelencjo Księża Arcybiskupie Prymasie,
Dostojni Księża Biskupi, Duchowni,
Szanowni Goście uroczystej sesji Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

W ubiegły czwartek w Sali Wielkiej Wydziału Teologicznego UMK miała miejsce uroczystość przekazania przez Biblistów Polskich księgi pamiątkowej, poświęconej życiu i dorobkowi naukowemu Księdza Biskupa Andrzeja Suskiego.

Wszyscy go znamy, ale nie zawsze pamiętamy o tym, że jest również wybitnym naukowcem, pracującym w międzynarodowych zespołach, i Kanclerzem Wielkim Wydziału Teologicznego UMK, wydziału którego zazdroszczą [nam] takie uczelnie jak Uniwersytet Jagielloński czy Uniwersytet Warszawski. Powołanie Wydziału Teologicznego w strukturach UMK w Toruniu dało tej uczelni wielki prestiż. Nie muszę wyjaśniać, że to oczywiście zasługa Księdza Biskupa.

Wówczas, podczas pierwszej inauguracji roku akademickiego na Wydziale, 23 listopada 2001 roku, Ksiądz Biskup powiedział: „W myśl przysięgi doktorskiej, wiedza zdobyta na uczelni służy nie dla osiągnięcia później chwały, nie dla brudnego zysku, lecz by prawda bardziej się krzewiła. W tym celu właśnie powstają uniwersytety, rozwijane poprzez nowe wydziały. Skupiają one ludzi ożywionych pragnieniem ut magis veritas propagetur - aby prawda bardziej się krzewiła”. Uroczystemu rozpoczęciu działalności Wydziału Teologii towarzyszyły jeszcze inne słowa, słowa wielkiego astronoma Mikołaja Kopernika, przywołane przez Eminencję Księdza Kardynała Prefekta: „Dążeniem uczonego, o ile tylko rozumowi ludzkiemu pozwala na

to Bóg, jest szukanie we wszystkim prawdy. We wszystkim - a więc również w przekazie wiary religijnej, która otwiera człowieka na sens i prawdę jego życia w świetle ostatecznych przeznaczeń, na prawdę tych wartości, które pozwalają bardziej być człowiekiem, na prawdę naszych odwiecznych tęsknot i potrzeb duchowych”.

Wydaje się, że umiłowanie prawdy, również tej o drugim człowieku, uczyniło osobę Księdza Biskupa otwartą i bliską dla tak wielu wśród nas. Dzielił się wszystkim co posiada, angażując się wszędzie gdzie mógł być przydatny drugiemu człowiekowi, kiedy spotykał go z jego troskami, problemami i nadziejami, a także tam, gdzie chodziło o tworzenia dobra wspólnego, naszej lepszej przestrzeni publicznej. Dlatego dziś wszyscy możemy cieszyć się tyloma dziełami, które Ksiądz Biskup Andrzej Suski konsekwentnie budował przez lata swojej posługi.

Najdostojniejszy Księżu Biskupie, Szanowni Państwo,

przypadł mi w udziale wielki zaszczyt, a równocześnie przyjemność, przedstawienia Państwu sylwetki Księdza Biskupa Andrzeja Suskiego, któremu Sejmik Województwa postanowił nadać tytuł Honorowego Obywatela Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Większość z nas tu obecnych doskonale zna Księdza Biskupa Andrzeja, ale pozwolę sobie w wielkim skrócie przypomnieć niektóre aspekty jego działalności.

Urodził się 24 grudnia 1941 roku w Płocku, w 1948 roku rozpoczyna naukę w Szkole Podstawowej, a w 1955 w Państwowym Liceum Ogólnokształcącym w Płocku. W 1959 wstępuje, do Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku, gdzie przez kolejne lata przygotowuje się do przyjęcia święceń kapłańskich, które 13 czerwca 1965 roku przyjmuje w płockiej farze.

Jeszcze przed święceniami kapłańskimi biskup płocki Bogdan Marian Sikorski podejmuje decyzję o skierowaniu księdza Andrzeja Suskiego natychmiast po święceniach na studia specjalistyczne w Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. W 1967 roku ksiądz Andrzej Suski składa egzamin licencjacki i jeszcze tego samego roku podejmuje kolejne studia specjalistyczne z zakresu Pisma Świętego w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. Po uzyskaniu kolejnego licencjatu z biblistyki kontynuuje swoje studia na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim, które wieńczy w 1973 roku publiczną obroną rozprawy

doktorskiej. Wraca do kraju, do swojej macierzystej diecezji. Od roku akademickiego 1973/1974 podejmuje wykłady w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku i na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, z którą od czerwca 1976 roku związał się jako adiunkt w Katedrze Bibliistyki. Pracuje także na stanowisku wicedyrektora Soborowego Studium Teologiczno-Pastoralnego Diecezji Płockiej. W dniu 20 sierpnia 1984 roku zostaje wicerektorem Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku.

14 lipca 1986 roku Ojciec Święty Jan Paweł II ustanawia go biskupem tytularnym Pulcheriopolis i biskupem pomocniczym diecezji płockiej. Jego zawołaniem biskupim stają się słowa z hymnu do Krzyża: „Spes mea unica” („Nadzieja moja jedyna”). Tego samego roku, otrzymuje nominację na rektora Wyższego Seminarium Duchownego, a od 1989 otrzymuje, z Kongregacji Wychowania Katolickiego, nominację na wizytatora apostolskiego seminariów diecezjalnych i zakonnych w całej Polsce.

19 marca 1992 roku Ojciec Święty Jan Paweł II mianuje go biskupem diecezjalnym nowo utworzonej – na mocy bulli „Totus tuus Poloniae populus” – diecezji toruńskiej. Kanoniczne objęcie diecezji toruńskiej ma miejsce 25 marca 1992 roku, natomiast ingres do Katedry św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu w dniu 31 maja tegoż roku. Od tej chwili związał się z Toruniem i całym Pomorzem Nadwiślańskim. Od podstaw organizował struktury diecezji, a wypełniając przesłanie ewangelizacyjne oparł je o fundament troski o ludzi potrzebujących.

W czasie dotychczasowej posługi w Diecezji Toruńskiej Ksiądz Biskup powołał do życia między innymi: Caritas Diecezji Toruńskiej (2 kwietnia 1992); Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Toruńskiej (8 września 1993); Diecezjalne Centrum Kultury (1994); Bibliotekę Diecezjalną im. Stanisława Kujota (16 sierpnia 1995 r.); ośrodki Caritas w Toruniu, Grudziądzu, Brodnicy, Chełmży, Działdowie i Chełmnie; Archiwum Akt Dawnych (24 czerwca 2001); Bursę Akademicką w Przysieku (24 kwietnia 2004); bursy szkolne w Grudziądzu i Brodnicy; Muzeum Diecezjalne (2 kwietnia 2006); Katolicki Ośrodek Psychologiczno–Pastoralny Cyrenejczyk (27 września 2006); Centrum Dialogu Społecznego im. Jana Pawła II.

W tym czasie pełnił również różne funkcje w Konferencji Episkopatu Polski: wiceprzewodniczącego Komisji ds. Dialogu z Judaizmem oraz, od 1990 roku do 17 czerwca 1995 roku, dyrektora Papieskich Działań Misyjnych w Polsce, przewodniczącego Komisji Duchowieństwa Episkopatu Polski. Jest także członkiem Komisji Wspólnej Przedstawicieli

Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Konferencji Episkopatu Polski, a w latach 2007-2012 był członkiem Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski.

Na zawsze w historii zostaną zapisane wydarzenia, których inicjatorem był Ksiądz Biskup. Spotkanie Jana Pawła II ze światem nauki w auli UMK, podczas tak ważnej dla naszego regionu pielgrzymki, jest do dziś wydarzeniem nie mającym precedensu. Warto w tym miejscu wspomnieć najbliższych współpracowników Księdza Biskupa: św. pamięci biskupa Jan Chrapka, wówczas ogólnopolskiego koordynatora pielgrzymki Jana Pawła II do Polski, i obecnego biskupa pomocniczego Józefa Szamockiego, a także księdza Sławomira Odera, postulatora procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego księdza Frelichowskiego i Jana Pawła II.

Rok 1999 to początki naszego województwa. Odkąd powstało, z racji siedziby jego władz samorządowych, Ksiądz Biskup związał się z nim na dobre, wspierając jego rozwój i integrację. Zawsze współorganizuje i uczestniczy w wojewódzkich uroczystościach państwowych i samorządowych. Chociażby ostatnio w naszych dorocznych spotkaniach wigilijnych w Dworze Artusa. Wiele razy przewodził pielgrzymkom i współuczestniczył w wizytach z udziałem przedstawicieli samorządów naszego województwa. Tym samym dał szansę setkom osób na osobiste spotkanie z Janem Pawłem II, a także jego następcami. Tu należy wspomnieć również zasługi obecnego tu księdza arcybiskupa Henryka Muszyńskiego, prymasa seniora – i pamiętną pielgrzymkę do Watykanu w 1999 roku, której świadkiem jest chociażby ten krzyż poświęcony przez Jana Pawła II, wiszący na ścianie naszej sali sesyjnej. W pamięci mamy również pielgrzymkę władz województwa, reprezentacji innych samorządów oraz władz Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w 2004 roku, podczas której papież Jan Paweł II otrzymał tytułu doktora honoris causa toruńskiej uczelni. Dzięki współpracy z biskupami pozostałych diecezji z terenu naszego regionu Ksiądz Biskup pomaga koordynować obchody święta naszego województwa i przyczynił się do ustanowienia dnia patronalnego św. Jana Pawła II dla naszego regionu.

Na szczególną uwagę zasługują starania Księdza Biskupa na rzecz dialogu, którego promocji służą doroczne Spotkania Toruńskie (Colloquia Thorunensia), które nawiązują do tradycji historycznego wydarzenia Colloquium Charitativum z 1645 roku w Toruniu. Promocji dialogu społecznego służą także powołane przez Księdza Biskupa Centrum Dialogu Społecznego im. Jana Pawła II przy ul. Łaziennej 22 i Centrum Dialogu im. Jana Pawła II przy

placu Frelichowskiego 1 oraz licznie organizowane konferencje i spotkania, np. Dni Judaizmu. W każdym wymiarze działalność Księdza Biskupa dobrze służy nie tylko ewangelizacji, ale także budowaniu społeczeństwa solidarnego i tolerancyjnego, które nikogo nie wyklucza ze względu na pochodzenie, wyznanie, kondycję materialną czy inne okoliczności.

Podsumowując, posługa Księdza Biskupa Andrzeja Suskiego wypełnia to wszystko, o czym przypomniał biskupom papież Franciszek w adhortacji „Evangelii Gaudium”: „Biskup powinien zawsze budzić komunie misyjną: dlatego niekiedy stanie z przodu, aby wskazywać drogę i podtrzymywać nadzieję ludu, innym razem zwyczajnie stanie pośród wszystkich ze swą prostotą i miłosierną bliskością, a w pewnych okolicznościach powinien iść za ludem, aby pomóc tym, którzy zostali z tyłu, a przede wszystkim dlatego, że sama owczarnia ma swój węch, aby rozpoznać nowe drogi” (EG 31).

Szanowni Państwo,

Ksiądz Biskup Andrzej Suski przyjmuje tytuł - tytuł Honorowego Obywatela Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Obok księdza prymasa Glempa, Lecha Wałęsy, pani Marianny Popiełuszko i Rafała Blechacza otrzyma Ksiądz Biskup najwyższe wyróżnienie jakie może nadać Samorząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Najważniejsze, gdyż nadaje się je tylko osobom szczególnym, wyjątkowo zasłużonym dla naszego województwa. Otrzymały je dotąd różne osoby, ważne dla dzisiejszej i przyszłej historii naszego województwa, budujące naszą tożsamość. Jestem jednak przekonany, że przyznając dzisiaj tytuł odkrywamy jedno ważne i wyjątkowe kryterium, które wymyka się z wszelkich ram. Dzisiejszy Honorowy Obywatel to osoba nie tylko ważna dla naszego województwa, ale to przede wszystkim ktoś, kto szczerze nosi je w swoim sercu. Wiemy również, że Ksiądz Biskup Andrzej od początku istnienia naszego województwa nosi je nie tylko w swoim sercu, ale nosi go również w swoich modlitwach i czynach.

Plurimos annos, szczęść Boże, nasz Księżu Biskupie!

Toruń, 19 grudnia 2016